

عنوان مقاله:

سنجش میزان توسعه یافتگی روستاهای جنگلی در جنگل های زاگرس مرکزی

محل انتشار:

اولین همایش ملی منابع طبیعی و توسعه پایدار در زاگرس مرکزی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

بیت الله محمودی - عضو هیات علمی دانشکده منابع طبیعی و علوم زمین دانشگاه شهرکرد

خلاصه مقاله:

ابزارهای ارزیابی میزان پایداری نواحی محلی، سنجش و پایش میزان توسعه یافتگی این نواحی است. در این مطالعه برای بررسی وضعیت توسعه یافتگی روستایی در روستاهای جنگلی زاگرس مرکزی از روستاهای ناحیه منج در شهرستان لردگان استان چهارمحال و بختیاری استفاده شد. برای سنجش درجه توسعه یافتگی نقاط سکونتی ناحیه مورد بررسی، از شاخص ناموزونی موریس استفاده شد. در این روش با استفاده از اطلاعات جمع آوری شده برای هر ناحیه یا حوزه، جایگاه توسعه یافتگی آن در میان سایر نواحی یا حوزه ها بر حسب معیارها و شاخصهای انتخابی تعیین میگردد. در این بررسی با استفاده از مطالعات انجام شده در حوزه توسعه مناطق روستایی کشور و تعیین شاخص های آن، معیارها و شاخص های سنجش توسعه یافتگی روستایی استخراج و در مرحله بعد با توجه تناسب شاخص ها با شرایط ناحیه مورد بررسی و همچنین در دسترس بودن داده، شاخص های توسعه یافتگی ناحیه تدوین شد. بر این اساس معیارها و شاخصهای موثر بر فرایند توسعه یافتگی ناحیه در قالب 5 معیار و 19 شاخص انتخاب گردید. میزان شاخص ناموزونی موریس برای ناحیه مورد بررسی 0/49 محاسبه شد که نشان از وضعیت پایین توسعه در این ناحیه است. از بین روستاهای مورد بررسی 58 درصد آن در وضعیت توسعه پایین قرار دارند. روستاهای لاچار، ده سوخته، کلواری، تیرسامان، علی همت آباد و آبیدک به ترتیب در معرض بیشترین آسیب ها قرار دارند. در همین راستا لازم است تدابیر مورد نیاز برای ارتقاء وضعیت توسعه یافتگی این روستاها به انجام رسد.

کلمات کلیدی:

توسعه یافتگی روستایی، شاخص موریس، روستای جنگلی، شهرستان لردگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/606310>

